[א]שחט בחוץ והעלה בחוץ חייב נמצא דרך הכשירו בפנים פטורו בחוץ דרך הכשירו מבחוץ פטורו בפנים ר"ש אומר כל שחייבין עליו בחוץ חייבין על כיוצא בו בפנים שהעלה בחוץ חוץ מן השוחט בפנים ומעלה בחוץ:

גמ' האי הכשירו חיובו הוא תני חיובו:

ר"ש אומר [וכו']: אהיכא קאי אילימא ארישא קאי המולק עוף בפנים והעלה בחוץ חייב מלק בחוץ והעלה בחוץ פטור וא"ל ר"ש כי היכי דפנים א] מיחייב בחוץ נמי מיחייב ב] האי כל שחייבין עליו בחוץ כל שחייבין עליו בפנים מיבעי ליה אלא כי היכי דבחוץ לא מיחייב בפנים נמי לא ליחייב ג] האי כל שאין חייבין עליו בחוץ ד] מיבעי ליה אלא אסיפא קאי השוחט עוף בפנים והעלה בחוץ פטור שחט בחוץ והעלה בחוץ חייב ואמר ליה ר"ש כי היכי דבפנים לא מיחייב בחוץ נמי לא מיחייב האי כל שאין חייבין ה] מיבעי ליה אלא כי היכי דבחוץ מיחייב בפנים נמי מיחייב הא קתני חוץ מן השוחט בפנים והמעלה בחוץ [א]אמר זעירי שחיטת (א) בהמה בלילה איכא בינייהו והכי קאמר [וכן] [ב]השוחט [ג] בהמה בפנים בלילה והעלה בחוץ פטור [ג]שחט בחוץ בלילה והעלה בחוץ חייב ר"ש אומר כל שחייבין עליו בחוץ חייבין על כיוצא בו בפנים והעלה בחוץ חוץ מן השוחט עוף בפנים והעלה בחוץ [א]רבא אמר קבלה בכלי חול איכא בינייהו וה"ק [וכן] [ד]המקבל בכלי חול בפנים והעלה בחוץ פטור המקבל בכלי חול ו] בחוץ והעלה בחוץ חייב ר"ש אומר כל שחייבין עליו בחוץ חייבין על כיוצא בו בפנים והעלו בחוץ חוץ מן השוחט עוף בפנים והעלו בחוץ השתא ז] דתני [ג]אבוה דשמואל בר רב יצחק [ה]המולק עוף בפנים והעלו בחוץ חייב [ו]מלק בחוץ והעלו בחוץ פטור ור"ש מיחייב ח] ר"ש התם קאי ותני כל שחייבין עליו בפנים חייבין עליו בחוץ ט]:

מתני' [ז]חטאת שקבל דמה בכוס אחד נתן בחוץ וחזר ונתן בפנים בפנים וחזר ונתן בחוץ חייב שכולו ראוי י] בפנים קבל דמה בשתי כוסות נתן שניהם בפנים פטור שניהם בחוץ חייב אחד בפנים ואחד בחוץ פטור יא] אחד בחוץ ואחד בפנים חייב על החיצון והפנימי מכפר למה הדבר דומה [ד]למפריש חטאתו ואבדה והפריש אחרת תחתיה ואח"כ נמצאת הראשונה והרי שתיהן עומדות שחט שתיהן בפנים פטור שתיהן בחוץ חייב אחת בפנים ואחת בחוץ פטור יב] אחת בחוץ ואחת בפנים חייב על החיצונה והפנימית מכפרת [ה][ח]כשם שדמה פוטר את בשרה כך היא פוטרת את בשר חבירתה:

שחט בחוץ והעלה בחוץ חייב. אף על העלאה. שחיטה בחוץ בעוף רבייה רחמנא (ויקרא יז) מאו אשר ישחט [ו] והעלאתו נמי אמרינן לקמן יג] (קיט:) ואליהם תאמר [ויקרא יז] לערב פרשיות דכל שמתחייב על שחיטתו בחוץ אם חזר והעלן או הוא או אחר חייב: **נמצא דרך הכשירו בפנים כו'.** בגמרא פריך אסיפא דרך הכשירו בחוץ חיובו הוא דעוף קדשים אין לו הכשר בחוץ בשחיטה והכי איבעי למיתני דרך חיובו בחוץ פטורו בפנים דרך חיובו בפנים פטורו בחוץ כגון שחט בפנים והעלה בחוץ פטור שחט בחוץ והעלה בחוץ חייב מלק בפנים והעלה בחוץ חייב מלק בחוץ והעלה בחוץ פטור נמצא במקום שמתחייב על העלאתו אם נעשית עבודה הראשונה יד] בפנים כגון טו] במליקת פנים פטור על העלאתו אם נעשית עבודה ראשונה בחוץ ודרך שמתחייב על העלאה אם נעשית העבודה ראשונה בחוץ כגון בשחיטה פטורו בפנים אם נשחט בפנים והעלה בחוץ: **ר"ש אומר כל שחייבין עליו בחוץ חייבין על כיוצא [בו] בפנים והעלה בחוץ כו'.** בגמרא מפרש לה. ומיהו הכי משמע כל שחייבין על העלאתו כו' טז] אם נעשית עבודתו כולו בחוץ חייבין עליו בנעשית עבודתו ראשונה בפנים ואח"כ העלהו בחוץ חוץ מן השוחט עוף בפנים והעלה בחוץ דפטור ואילו דכותיה יז] בחוץ הוה מתחייב אף בהעלאה: **גמ' הכשרו חיובו הוא.** דבחוץ מאי הכשר שייך למימר חיובו שייך למימר כדפרישית לעיל [ז]: **ר"ש אהייא.** פליג: **בחוץ נמי מיחייב.** אם מלקו בחוץ נמי מחייב אהעלאתו בחוץ: **שחיטת לילה בבהמה יח] והעלה בחוץ איכא בינייהו.** וחסורי מחסרא מתניתין במילתיה דתנא קמא והכי קאמר וכן השוחט בהמה בלילה בפנים והעלה בחוץ פטור דאינה מתקבלת בפנים דכתיב (ויקרא יט) ביום זבחכם ואפי' עלתה תרד ורבי יהודה היא דאמר בפרק המזבח (לעיל דף פד.) פרט לנשחטה בלילה:

השוחט בלילה בבהמה כו'. ואם תאמר שחט בחוץ בלילה והעלה בחוץ אמאי חייב ומאי שנא משלמים ששחטן בחוץ קודם פתיחת דלתות ההיכל דפטור כדאיתא בפרק שני שעירי (יומא דף סב:) ויש לומר דלילה אין מחוסר זמן אבל התם מחוסר מעשה ואם תאמר לר"ש מאי שנא שוחט בהמה בלילה בפנים משוחט עוף בפנים [ה] ויש לומר דשוחט עוף בפנים מקטל קטליה ואם עלה ירד אפי' לר"ש אע"ג דלא מטמא בגדים אבית הבליעה לא] שאין שום שחיטה מטמאה בגדים אבית הבליעה אפילו טרפה או נרבע:

שחט בחוץ והעלה בחוץ חייב. דבשחיטת חוץ לא שנא לילה מיום דהא ראוי הוא לבא אל פתח אהל מועד למחר ובהעלאתו נמי חייב דהא כתיב (ויקרא יז) ואליהם תאמר: **חייבין על כיוצא יט] בפנים והעלה בחוץ.** והשוחט בהמה בלילה בפנים והעלה בחוץ חייב כאילו שוחטה כ] בחוץ דהא בפנים אם עלתה לא תרד אית ליה בפרק המזבח מקדש (שם) דקתני ר"ש אומר עולה אין לי אלא עולה כשירה מנין לרבות שנשחטה בלילה כו': **חוץ מן השוחט העוף בפנים והעלה בחוץ.** דפנים כא] נמי אם עלה ירד דהא מיקטל קטליה כדאמרי' בהמזבח מקדש (לעיל דף פה.): **[וכן] המקבל בכלי חול בפנים והעלה בחוץ פטור.** דהא בפנים אם עלה ירד דה"ל כנשפך דמה. ורבי יהודה היא דלית ליה אם עלו לא ירדו אלא בלן ויוצא ונשחט חוץ לזמנו וחוץ למקומו ושקיבלו פסולין את דמו דבהנך פסולין דחזו לעבודת צבור כדמפרש בהמזבח מקדש (שם פד:): **רבי שמעון אומר כו'.** דהא בפנים נמי אית ליה אם עלתה לא תרד ואפי' נשפך דמה כדקתני התם [פד.]: **והשתא דתני אבוה דשמואל.** דרבי שמעון מחייב אמלק בחוץ והעלה בחוץ תני במילתיה דר"ש במתני' כל שחייבין עליו בפנים כגון המולק בפנים והמעלה בחוץ חייבין עליו בחוץ ודקתני סיפא חוץ מן השוחט בפנים ומעלה בחוץ אדיוקא קאי דאיכא למידק ממילתא דר"ש הא כל שאין חייבין עליו בפנים והעלה בחוץ כגון קדשים פסולין שלא היה פסולן בקדש כגון הרובע והנרבע כו' אין חייבין עליהן אם שחטן בחוץ והעלן בחוץ כב] אשחיטתן לא מיחייב דלא קרינא ביה ואל פתח אהל מועד לא הביאו [ויקרא יז] והעלאתן מהיכא תיתי דהא לא קרינא ביה נמי אל פתח אהל מועד לא יביאנו [שם] חוץ מן השוחט עוף בפנים והעלו בחוץ שאף על פי שפטור על העלאתו בחוץ חייבין על כיוצא בו בשוחט בחוץ והעלה בחוץ דהא איתרבאי לעיל (דף קז.) שחיטתו מאו אשר ישחט והעלאתו מואליהם תאמר: **מתני' נתן בחוץ וחזר ונתן בפנים חייב.** כדי נסבה אלא משום סיפא דבעי מיתני בפנים וחזר ונתן בחוץ ואשמעינן דאע"ג דשיריים נינהו מיחייב עלייהו וסתמא כרבי נחמיה: **שניהם בחוץ חייב.** אחת ואם היתה לו ידיעה בינתיים חייב שתים: **אחד בפנים ואח"כ השני בחוץ פטור.** ואפילו לרבי נחמיה כדמפרש בגמרא דקסבר כוס אחד עושה את חבירו דחוי הילכך אפילו שיריים לא הוי: **והפנימי מכפר.** להכשיר הזבח כדאמרן בכל הזבחים שנתערבו (לעיל דף פב.) דלא עשה את המשוייר כיוצא בו כג]: **למה הדבר דומה.** בגמרא מפרש למה לי לדמויינהו ומאי גמרי מהדדי: **שתיהן בחוץ חייב.** על כל אחת ואחת דבשעת שחיטה כל אחת היתה ראויה לפנים: **אחת בפנים והשניה כד] בחוץ פטור.** דהויא לה חטאת שכיפרו בעליה ולמיתה אזלא ואינה מתקבלת בפנים: **חייב על החיצונה.** דהא חזיא לפנים דאיזו מהן שירצה יקריב: **והפנימית מכפרת.** על הבעלים: **כשם שדמה פוטר כה] בשרה.** מן המעילה דזריקת דם מוציאה בשר קדשי קדשים מן המעילה [מעילה ב.] דיהא כו] בה שעת היתר לכהנים כך היא פוטרת את בשר חברתה ואע"פ שפסולה ואשחט שתיהם בפנים קאי ואשמעינן דהיכא דמונח כז] בכוסות וקדם וזרק את דם האחת פוטרת את חברתה מן המעילה משום חטאת שכיפרו בעליה דקיימא לן [שם ג.] חטאות המתות לא נהנין ולא מועלין אבל משום שחוטי חוץ לא איצטריכא ליה דכמאן דקטלינהו כח] דמי ולית בהו מעילה כדאמרינן כט] [דמעילה ב.] בשמעתא קמייתא קדשים שמתו יצאו מידי מעילה. ואגב גררא נסבה הכא איידי דנקטא ל] משום שחיטת חוץ ובפרק קמא דמעילה (דף ו:) נמי קתני לה לכולה:

גמ'

עין משפט נר מצוה

נב א מיי' פי"ח מהל' מעה"ק הלכה יח:
נג ב ג ד מיי' שם הלכה יז:
נד ה ו מיי' שם הלכה יח:
נה ז מיי' פי"ט שם הלכה יג:
ח מיי' פ"ג מהלכות מעילה הלכה ו:

מוסף רש"י

אבוה דשמואל בר רב יצחק. על אבוה דבר אבודרם פירש"י זהו אבודרם עלמו ומכירין היו את הבן ולא ראו את האב והיו קורין אותו על שם בנו, שעשו את בנו סימן לו (חולין לח.) **והרי שתיהן עומדות.** ושחט את שתיהן וזרק של אחת מהן והויא לה אידך חברתה מותר חטאת משעה שנזרקה דמה של אחת: **כשם שדמה פוטר את בשרה.** כשם שאותה שנזרק דמה פוטרת בשרה מן המעילה, כך היא פוטרת את בשר חבירתה. זו שלא נזרק דמה, מן המעילה, דכזבח אחד הן שהרי יכול לזרוק דמה של איזו מהן שירצה (מעילה ו:):

מסורת הש"ס

א) [לעיל קח.], ב) [לעיל פד: ע"ש], ג) עירובין דף צז., ד) מעילה דף ו:, ה) [שם], ו) [לעיל קז.], ז) ד"ה נמצא, ח) [עי' לעיל סט. תו' ד"ה לאתויי]

הגהות הב"ח

(א) גמ' אמר זעירי שחיטת לילה בבהמה איכא בינייהו:

שינויי נוסחאות

א] נ"ל דבפנים (*ש"מ): ב] נ"א מיחייב, כל שחייבין עליו בפנים חייבין עליו בחוץ מיבעי ליה ואלא כי היכי כו' ומה שבינתיים נמחק (ש"מ), וכ"ה ברוב כתה"י ושם איתא תיבת האי. ובש"מ מוחק תיבת האי בכל הענין: ג] נ"ל מיחייב (*ש"מ): ד] בחוץ אין חייבין עליו בפנים מיבעי ליה כצ"ל (ש"מ, וכ"ה ברוב כתה"י): ה] חייבין עליו בפנים אין חייבין עליו בחוץ מיבעי ליה כצ"ל (ש"מ, כתה"י): ו] תיבות בכלי חול ליתא בכתה"י. ונוח: ז] נ"ל והשתא (ש"מ, כתה"י). וכ"ה ברש"י: ח] נ"א מיחייב תני כל שחייבין כו' (ש"מ, וכעי"ז בכתה"י) וכן משמע מרש"י: ט] בכי"ל ליתא תיבות והעלה בחוץ. וכן בח"נ, וכ"מ ברש"י. נ"א והעלה בחוץ חייבין על כיוצא בו בחוץ והעלה בחוץ (כי"ר וק'). בכי"מ ובד"ו ליתא חייבין עליו בחוץ. ולפנינו ע"פ בה"ז: י] ראוי לבוא בפנים (כתה"י וש"מ): יא] נ"א חייב (כי"צ). וכ"ה במשנה כ"י אוקספורד וברלין. וכן הגיה הרב יהוסף הוצא במלא"ש. ולפ"ז מיושב הרמב"ם בפי"ט מהל' מעה"ק הי"ג שפסק אחד בפנים ואחד בחוץ חייב. ועי' בכ"מ שם בשם מהר"י קורקוס שכ' דאולי הר"מ היה לו גי' אחרת. ורלה גם להלן באות שאח"ז: יב] נ"א חייב (כי"צ). וכ"ה בשני כתה"י הנ"ל וגם בכ"י קופמן. ורלה באות שלפנ"ז: יג] נ"ל לעיל (קז ע"ב) (גל' קה"י): יד] נ"א הראשונה בחוץ כגון בשחיטה וליתא כל הקטע מתיבת בפנים עד העבודה ראשונה (כי"פ). וכן הגיה הפ"מ ועי"ש שמחק גם קטע לפנ"ז: טו] נ"א כגון במליקה פטור על העלאתו אם נעשית המליקה בחוץ ודרך כו' (*צ"ק): טז] תיבת כו' ליתא בכתה"י וש"מ: יז] דכוותיה אם נעשית כולה בחוץ הוה כצ"ל (ב"ש וח"נ): יח] בבהמה בפנים והעלה כצ"ל (*ש"מ): יט] כיוצא בו בפנים (*ש"מ): כ] נ"ל שחטה (ש"מ, כתה"י): כא] נ"ל דבפנים (כי"י): כב] בחוץ דהא אשחיטתן (כתה"י וב"ש): כג] תיבת בו ליתא בפרי"ד: כד] והשניה אחריה בחוץ (*ש"מ): כה] את בשרה כצ"ל (*ש"מ): כו] נ"ל דהיה (גליון). נ"א דאית לה (כי"י): כז] דמונח דם בכוסות (כי"פ): כח] נ"ל דחנקינהו (*ש"מ): כט] כדאמר' במעילה בשמעתא (*ש"מ): ל] נ"ל דנקט (ש"מ): לא] הבליעה שכך גזירת הכתוב שאין כצ"ל (ב"ש וח"נ):